

17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρωντῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)».

Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. (†270)

ᾠχος δ΄. Ἑωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἁγίων Πατέρων γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος Πα ρ

K υ ρ ι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
 ει σα α α κου σο ο ονμου προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

K α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε

Ἦ Στιχολογία.

H ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι

ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σωμε τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ηνμου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σοι

κρι ται αυ των

Aκουσονται τα ρη μα τα αμου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Oτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο μο
λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Τ^{B8} ον ζω ο ποι ον σε σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νεν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σε α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας ^π την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων
φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης ^{Πα} α
νο δον κα α θυ πε δι ξας η μιν ως μο νος α γα θος
και φι λαν θρω πος ^θ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^θ
ε ως ου αν τα πο δω ^χ

ως μοι ^θ

Τ ^Β ξυ λθ της πα ρα κο ης ^Δ το ε πι τι μι ον
ε λυ σας Σω τη ρω ξυ λω τς αυ ρθ ε κς σι ως προ ση
λω θεις και εις ^{Πα} Α δθ κα τελ θων δυ να τε τς ^Β θα να τς
τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
νθ ^θ ^Δ ^Μ ^{Πα} ^Β ^θ ^χ
μεν την εκ νε κρω ων σθ α να στα σιν εν
α γα λ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε
δο ξα σοι ^θ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι ^θ
Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ

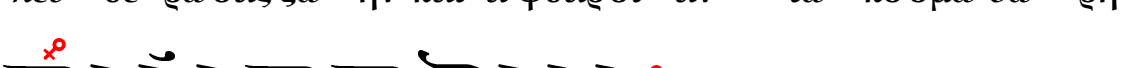
^χ ει σα κου σον της φω νη ης μου ^θ

Π ^Β υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

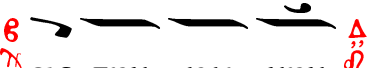
 τω σω θα να α τω τθ θα να τθ το βα σι λει ον

 ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον εκ φθο ρα ας η

 λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι αν τω κο σμω δω ρη

 σα μενος και το με γα ε λε ος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

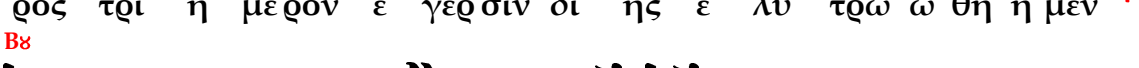
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

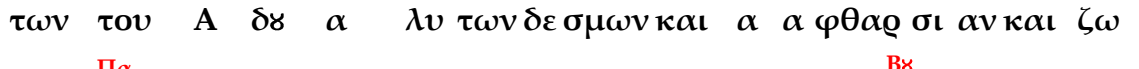
 εις την φω νην

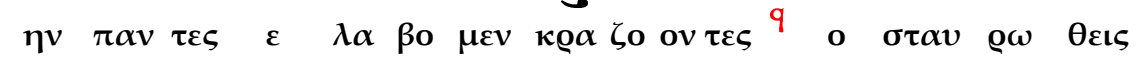

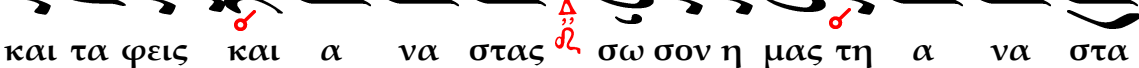
 της δε η σε ω ως μου

 ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω τη

 ρος τρι η μερον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

 των του Α δα α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω

 ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

 και τα φεις και α να στας σω σον η μας τη α να στα

 σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Τῶν Πατέρων τὰ παρόντα γ' προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἓνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρί τε,

καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἓνα πιστῶς προσκυνουμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Στίχ. Γ´. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πύρρον τε καὶ **Σέργιον**, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, **Εὐτυχῆ** **Διόσκορον**, καὶ **δεινὸν** **Νεστόριον** κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ **Χριστοῦ** ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἓνα τὸν **Χριστὸν** καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ **Πατρὶ** καὶ τῷ **Πνεύματι**, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Στίχ. Ζ´. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, **Χριστὸν** συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. η´. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅτε ὡσπερ ἄνθος νοητόν, ρίζης ἐκ δυσώδους ἐφύης, **Μαρίνα** πάνσεμνε, τότε τὴν οὐράνιον ὁσμὴν διέπνευσας, τῆς **Χριστοῦ** ἀγαθότητος, τούτου δεξαμένη, πίστιν τὴν σωτήριον, ψυχῆς θερμότητι· ὅθεν καὶ αὐτῷ νυμφευθεῖσα, ἤθλησας στερῶς καὶ τῆς πλάνης, ἤσχυνας τὸ κράτος καλλιπάρθενε.

Στίχ. θ´. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτε τῶν ἐν κόσμῳ ἀγαθῶν, πᾶσαν ὑπερεῖδες τὴν σχέσιν, τῇ ἀγαπήσει **Χριστοῦ**, τότε ἔξω γέγονας σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ὡς ἄσαρκος ἠνεγκας, σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, **Χριστοῦ** τὴν δύναμιν· ὅθεν ὡς παρθένος καὶ **Μάρτυς**, θείων δωρεῶν καὶ χαρίτων, ἔνδοξε **Μαρίνα** κατηξίωσαι.

Στίχ. ι´. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτε τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ἥσχυνας σαρκὸς ἀσθένεια, ἐν τῇ
 δυνάμει Χριστοῦ, τότε τῇ ἐνστάσει σου τῶν διωκτῶν τὰς ὀρμάς,
 κατεπάτησας πάνσεμνε, καὶ τῆς ἀθανάτου, δόξης ὠφθῆς μέτοχος,
 ὡς καλλιπάρθενος· ὅθεν τῷ ἀφθάρτῳ νυμφῶνι, ἤδη
 συγχορεύουσα Μάρτυς, τῶν πταισμάτων αἵτει ἡμῖν ἄφεσιν.

Δόξα.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
Τ ^{Πα} α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του
 Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο
 φο ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
 ω ω μεν ^Δ τους με λω δη σα αντας εν με ε ε ε σω ω
 της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε
 λο ος ε ναρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι
 ι ας ^{Κε} Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
 αλ λα α α α κτον ^{Πα} ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει
 ει ει ου και ^{Κε} Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α

 χου ουστους πρε σβευ ο ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ

 ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α

 ας η η η η μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νω

 ων α α α α μην

O δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι

σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε

 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου σε γαρ μη τε ρα προ

ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν

ο α πα τωωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο

κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α

^{Πα}
 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^π
^{Δι} ^{B8}
 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι ^Δ και
^M
 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
^{Πα} ^{B8} ^π
 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις
^{Πα}
 α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
^π
 γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
^M ^{Πα}
 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
^{B8}
 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
^{Δι} ^{B8}
 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου
^χ ^θ
 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - ^θ

^Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον

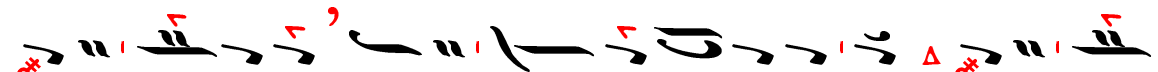
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οιϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν

οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-11,15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Ω^{Πα} ς εν πετρασ τερα α α της ο μο λο γι ι
 ι ι ας Χρι ι στῶ προ σε ρει σθει ει ει ει σα Μα α
 ρι να α πα νε ε ε ευ φη η η η με τον πα λα
 μναι ον εχ θρον εις χα α α α ο ος ε βυ υ υ θι ι
 ι σας και στε φος το ο τη ης νι ι κης ε πα ξι ο ον α
 πει ει ει ει λη η η η φας

Μ^{Πα} ε τα των α νωτα γ μα α α των συ νη ρι θ μη η
 θη ης ε ε εν δο ο ο ο ξε κο σμο ον λι ι πτ τ
 σα και τον Χρι στον πο θη σα α σα Μα ρι ι να
 πα α α αν σε ε ε ε μνε αι αι ττ ττ σα η η
 μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Δι ς

Ω^{Δι} ς α λα βα στρον μυ ρθ το αι μα σθ προ σε
 νη νο ο χας τω σω νυ υμ φι ι ι ι ω Χρι ι στω Μα

ρι να α α Μα α αρτυς α θλη φο ο ο ο ρε α

α η η ητ τη η η η τε α ντα μει ψιν δε ει

λη η φας στε φος α α α α φθα α α αρ τον παρ αυ

τϷ Ϸ Ϸ Ϸ α ξι ι α α α γα α α α στε

ο ο ο θεν και τον αρ χε ε κα ακον ε εχ θρο ο ο

ον ω ραι οι οισ Ϸ πο σι κα α α τε πα α τη η η

η σας τη ε πι κλη η η σει τϷ σω τη ρι

Ϸ ο νο ο ο ο μα α α α τος τϷ Σω τη η η

η η ρο ος Χρι ι στϷ Ϸ Ϸ δι ο και Ϸ ρα νι ων

θα λα μων η ξι ι ω ω ω θης ως παρ θε νος και

Μαρ τυς Χρι στϷ Ϸ πο ο λυ υ υ α α α α θλε

Ἦχος Πα ρ

ο ξα ζο μεν Ϸ Χρι ι στε την πολ λην ευσπλαγ

χνι ι ι αν και την α α γα α θο ο ο τη η η

η τα την εις η η μα α ας γε ε νο με ε ε ε

νη ο τι και γυ ναι κες κα τη ρ γη η σαν την πλα νην

της ει δω λο μα α νι ι ι ι ι ας ^{B8} δυ να μει
 τς Σταυ ρς σς ς φι ι λα α αν θρω ω ω ω πε ^{Πα}
 τυ ραννον ς ς ς ςκ ε ε πτο η η η η θη η η η ^Μ ^{Πα}
 σαν ^Π τον ⁹ δο λι ι ο ο ο ον κα α τε πα τη σαν ^Δ ^{B8} ι ι
 ι ι σχυ σα αν δε ο πι ι σω ω σς ς ς ε ε ε ε λ
 θειν ^Μ ^Π εις ο σμην μυ ρς ς σς ς ε ε ε ε δρα α α ^Δ
 α μον ^Δ ⁹ πρε σβε ε ευ ς ς ς ς σαι ^Δ ^{B8} υ πε ε ε ρ των
 ψυ υ χων η η μων ^Β ⁷

Δόξα.

Ἦχος Πάφ

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^Π ⁹
^{Πα} ^{Κε}
 Τ η παρ θε νι κη σθ θελ χθει εις ω ραι αι ο ο
 ο τη η η η τι ⁹ ο Βα σι λευς τη ης δο ο ο
 ο ο ξης Χρι ι ι στος ^Δ ⁹ ως α μω μη τον νυμ φην ε
 αυ τω σε ε η η ρ μο σα α το α κη η ρα α τω ^{Πα}

σου να φειεί εία εν γαρ τω θεληματι
 α αυ τσ ^{Κε} πα ρα σχο με νος τω καλ λει ει σθ δυ υ υ υ
 να α α α μιν ^{Δι} ^{Πα} κατ εχ θρωντε ε και αι πα α θων α ητ
 τη η τον ε ε ε ε ε δειει ει ει ξεν ^{Δι} ^{Κε} εγ καρ
 τε ρη η η η σα α σα α αν δε αι κι ι ι αις
^{Πα} πι ι κραις ^{Κε} και βα α σα α νοις δρι ι μυ τα α α α
^Μ ^{Κε} ταις ^{Κε} δι πλω ω στε ε ε φει δισ σωσ σε κα α τε ε
^{Δι} ^{Κε} ε στεε ε ε ψε και πα ρε στη σεν εκ δε ξι ω ω
^{Πα} ω ω ων α α α αυ τσ ^Δ ^{Κε} ως βα σι λισ σα αν πε
^{Κε} ποι οι κιλ με ε ε ε νην ^{Κε} αυ τον δυ σω πη σον πα ρ θε
 νο ο μα α αρ τυς Μα ρι να πα νε ε ε ε ευ
^{Δι} φη η η η με ^{Κε} τοις υ μνη ταις σθ ς δο ο θη η η
^Μ ^{Κε} ναι ^Δ ^{Κε} σω τη ρι ι α αν και αι αι ζω ω ω ην ^{Κε}
 και με γα ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰ
ω ναστῶν
αἰ ω νωνά μην
Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
την πο ο ο λιντην α σειστον το τει χο ος το
αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω
ω ω ω

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Βου

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρωπων τω γε

Πα Β8
νει δι α του το υ μουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο
ποι ον και σω τη ρι ονσου ε γερσιν 6 7x

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο 6 7x

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν 6 7x
και περι ι ε ζω σα το 6 7x

Κ Β8
ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας 6 7x τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας 6 7x α φθα ρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων 6 7x δι Νη

Πα Β8
ο υ μουντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε

γερσιν 6 7x

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην 6 7x
η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται 6 7x

Α Β8 Πα
α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα

Π Β8
τω 9 σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φανεις ^ε _{7x} αλλ ε κων υ πεμεινας
τα φην αυ τε ξου σι ως α νεστης τρι η μερος ως
θε ος δω ρου μενος η μιν α τε λευ τη τον ζω η
ηγκαιτο με γα ε λε ος ^ε _{7x}

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε ^Δ ₂₂ εις μα κρο

ο τη τα η με ρων ^ε _{7x}

M ^{νη Πα} ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^π ₉ κα τα λα βου

σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τησαν μη ευ ρουσαι δε
ο λο φυ ρο μεναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λεγον

οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των

^{Πα} πως ε κλα πης ποι ος δε το πος κα τε ε χει το ζω η

φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α

πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν ^Δ ₂₂ αλλ α πελ θου ουσαι

κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος ^ε _{7x} πα ρε χων

η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευσπλαγχνος ^ε _{7x}

Δόξα. Τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος Πάσχα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Δι} κ δε ξι ων του ου Σω τη η η ρο ος
πα ρε ε στη Η παρ θε ε ε νο ος και α
θλη φο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς ^{Δι} πε ρι βε βλη
με ε ε νη η ^{Πα} ταις α ρε ται αις το ο ο α η ητ

τη η η η τον και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η
ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι

αι μα τι ^{Δι} ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και
βο ω σα α προ ος ^Μ α αυ τον ^{Δι} εν α γαλ λι α α

^{Πα} α σειτην λαμ πα α δα α α κα τε ε χουου ου σα
εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος

ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ε ε
ε γω ^{Κε} μη η χω ω ρι ι ση η ης με Νυ υμ φι

ε ε ε Ε που ου ρα α νι ι ι ι ε Δι αυ της ταις
 ι ι ι κε ε σι ι ι αις Δι κα α τα α πεμ ψο
 ον η η μιν Δι παν το δυ να με Σω τηρ τα α ε λε ε
 ε η η η η σου

Καὶ νῦν. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην

Α^{Γα} πο στο λι κω ω ν πα ρα δο ο ο σε

ων α κρι βεις φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α

α γι οι Πα τε ε ε ε ρε ες της γαρ α γι

ας Τρι α α δος το ο μο ου ου ου σι ον ορ θο

δο ο ξω σ δο γμα α τι ι ι σα α α αν τε ες Α α

ρει ου το βλα σφη η μον συ νο δι κω ω ω ως κα α

τε ε βα λε τε ε μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο

νι ον πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α

α αν τε ες ^{Νη} κα τε κρι να α τε ^{Γα} Νε στο ο ο
 ρι ον ^υ Ευ τυ χε α και Δι ο σκοο ρον ^υ Σα βε ε
 ε ελ λι ι ο ο ον τε ^{Πα} και Σε βη η ρον τον Α α
 κε ε ε φα α α α λο ον ^{Γα} ων της πλα α α νης αι
 τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η
 μας ^υ α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
 εν τη η πι ι ι στει ^υ φυ λατ τε σθαι δε ο ο
 ο ο ο ο με ε θα ^υ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος Δι-Θ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος Πδζ Γα ρ

Υπερ δε δοξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Δόξα.

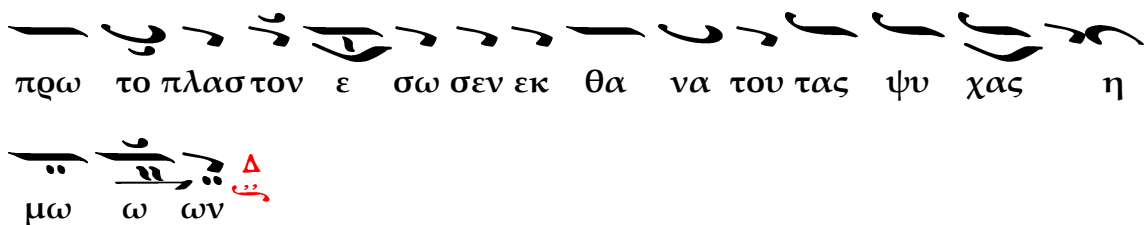
Τῆς Μάρτυρος.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-ϑ

Η α μνας σϑ Ι η σϑ κρα ζει με γα λη τηφω
νη ϵ σε νυμ φι ε μη πο θω και σε ζη τϑ σα Α
θλω Δ και συ σταυ ρϑ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ϵ ω ω σϑ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι Δ και θνη σκω υ περ σϑ ι να και ζη σω εν
σοι ϵ αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϑ την με τα
πο θϑ τυ θει ει σαν σοι Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων ζ σω στοντας ψυ χας η μων ϵ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α
γνω στον μυ στη ρι ον ϵ δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται ϵ Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σαρκ ου με νος Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος ϵ δι ου α να στη σας τον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *